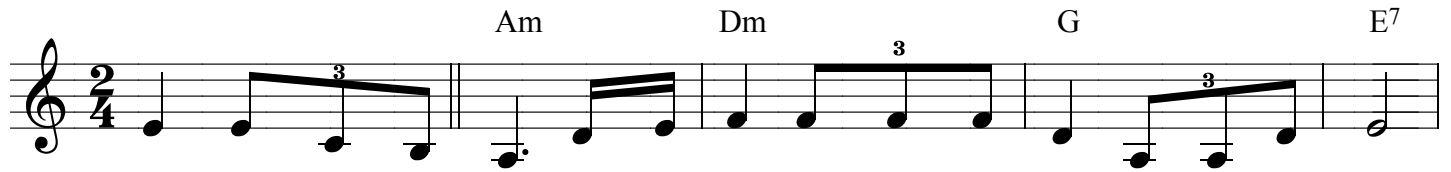

HÃY CANH THỨC

Nhạc: Lm. Hoài Bắc

1. Ta đâu thể đổ thừa cho con rắn Khi không canh nổi mảnh vườn đời ta.

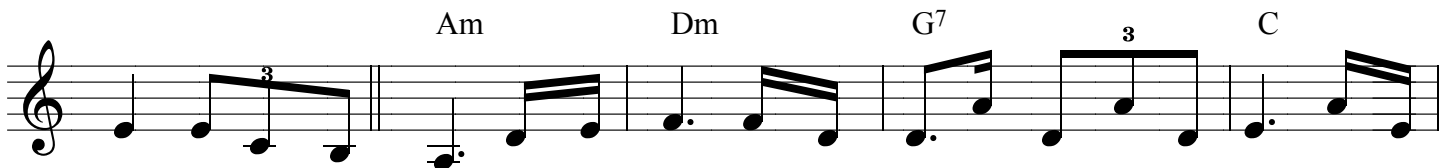
Cũng đâu thể đổ thừa cho cây cấm. Khi ta là người thả lỏng buông lời.

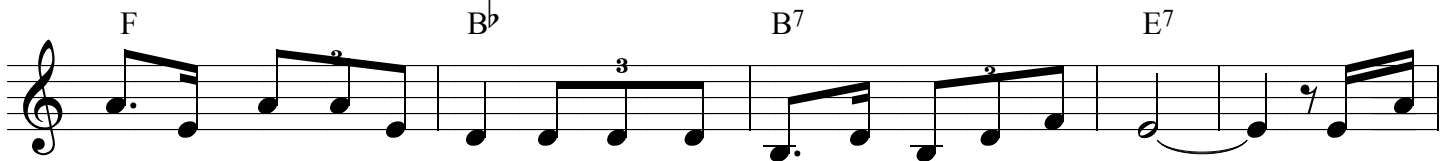
Khi mở mắt đã thấy ta trần trụi, và vườn xưa đổ vỡ những hoang tàn, tự ta

chúc vào ta bao nhục tủi. Bởi lòng không canh thức sẵn sàng.

2. Ta đâu thể đổ thừa em: cấm đỗ, khi lòng mình vốn đầy dẫy tạm nham. Ta là

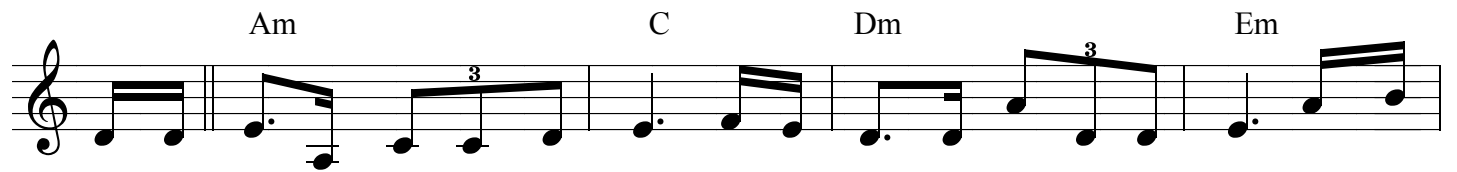
rom và cũng ta là lửa, âm ỉ cháy hoài bao cuồng vọng bất kham. Vườn đời

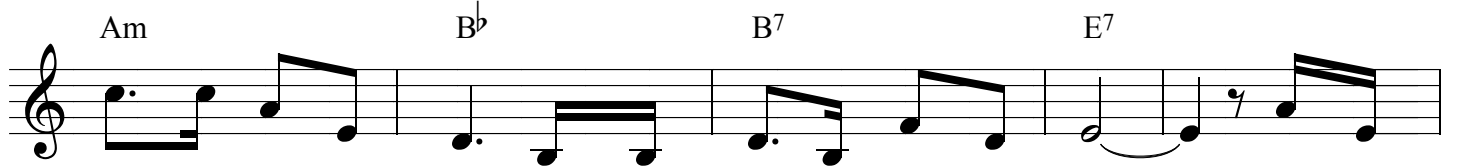
vẫn lung linh vườn trái cấm. Và trong ta bao vẫy gọi thì thầm. Như một

chiếc thuyền nan luôn dễ đắm, trên biển đời nhiều giông tố ta đi.

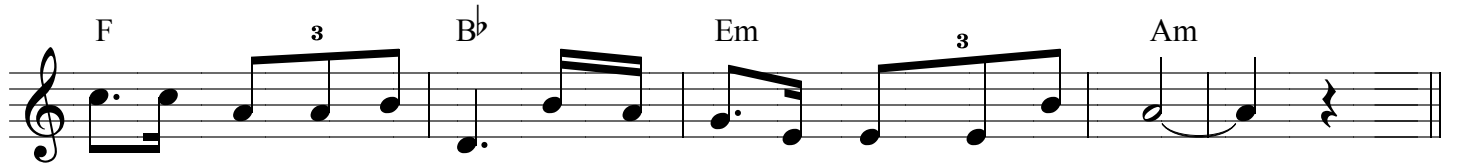
3. Ta đi mãi vẫn trăm năm nỗi khát. Trên phận người nhiều yếu nhược mong manh. Ta mong

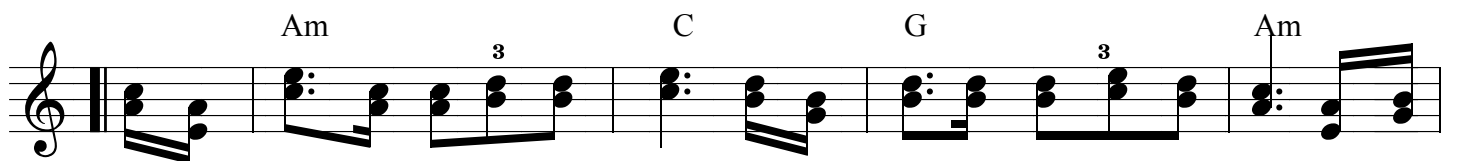
mãi vẫn đời tàn lạc, vùi vùi xa mộng ước thành viên. Nên mùa

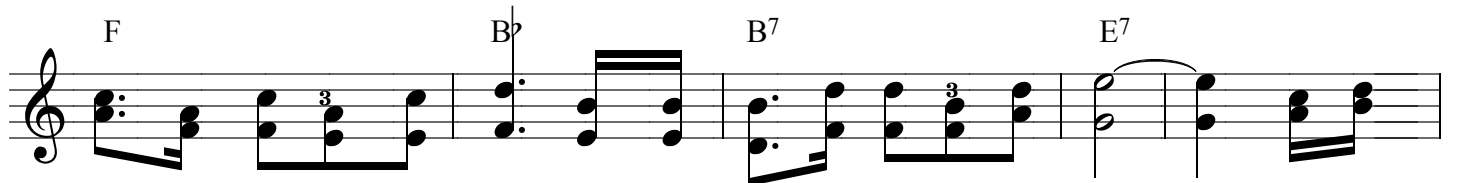
mãi trong ta mùa Vọng ngóng. Mỗi nhịp đời một nhịp đợi khôn nguôi. Mong Người

đến giữa cuộc trần cháy bỏng. Thánh hóa đời bằng dịu ngọt sương trời.

ĐK: Ta về với mùa về trong thao thức. Đốt đời lên trong thom ngát hương trầm. Trong lặng

lẽ lời kinh và ánh nến. Dọn đời mình như máng cỏ dịu êm. Đêm sẽ

sáng bừng lên mùa nắng mới. Khi có Người sa mạc cũng nở hoa. Đêm canh

thức ta cầm đèn đón đợi. Mời Người vào giữa hoan lạc đời ta.